

faa viste det, som ogsaa en anden Taler har paavist, hvor lidet han overhovedet kjendte til Forholdene deroppe. Det er let for det ærede Medlem, der er fra en Egn, hvor man har let Udgang til godt Veibygningmateriale, at anstille saadanne Betragtninger. Men netop den vanstellige Udgang deroppe til Vedligeholdelsesmateriale gjør, at man ikke kan slutte saaledes, som det ærede Medlem gjør. Jeg skal saaledes ophjse, at der paa sine Steder i Bendshøvel er en saadan Mangel paa Sten, at man har Exempler paa, at en Kubikfavn Sten, leverede paa Landeveien, har kostet 80 Kr. Det vil maaste forhøje det ærede Medlem, og endnu ugunstigere ere Forholdene sine Steder deroppe. Men jeg skal sige det ærede Medlem, at Grunden til, at Slagen ikke har faaet en Landevei, er egentlig en anden. Det er nemlig den, at man har været generet af Fjlvelfand. Man har kæmpet for at faae det dæmpet, og det er efterhaanden lykkedes. Derfor har man hidtil ikke kunnet skrive til Geistlæg. Det dreier sig isvrigt om en Udgift paa $\frac{1}{4}$ Millioner Kr. for Halvdelen af Veien, altsaa langt mere end paa det ærede Medlems Egn, og tilnærmelsesvis det Samme, som Jernbanen vil koste for den samme Strækning. — En æret Taler henviste til Størrelsen af Befolkningen deroppe, og naar vi have en Befolkning der paa 2000 Mennesker, hvis Produkter, og hvad den skal have for at leve, for Størstedelen gaar med Jernbanen, er det dog ikke saa meget at vente, at der skulde komme 25 til 30,000 Kr. ind om Aaret. — Det ærede Medlem mente, at Fiskerne deroppe ikke vilde forsende deres Fisk med Jernbanen, men som hidtil sende dem med Kvafer. Det tror jeg imidlertid ikke, at det ærede Medlem har Ret i. At de nu sælge til Kvaferne, er netop paa Grund af Vanstelligheder ved Transporten. Thi nu skulle de transportere Fisken pr. Bogn en 5—6 Mil, hvoraf Halvdelen er en sandt Bei. Det er meget besværligt og meget kostbart; men der er ingen Grund til at antage, at de, naar de først have en Jernbane, skulde undlade at forsende dem med Banen; allerede af den Grund, at de ville faae betydelig mere for deres Fisk, naar de sende den afsted med Jernbanen, end naar de sælge den til Kvaferne, som saa føre dem andetsteds hen. At de selv skulle føre deres Fisk til Frederikshavn, er ikke rimeligt. Det vilde være en daarlig Økonomi. I Stedet for vil Forholdet vistnok udvikle sig saaledes, at de, naar de komme ind med deres Fisk, ville sælge dem til Opkjøberne, der saa ville føre dem med Jernbanen, medens Fiskerne drage ud paa Fiskeri igjen. — Det ærede Medlem

sagde, at naar der kunde paavises „en bestemt og positiv Gavn“ af en Bane, vilde han stemme for den. Saa tror jeg nok, der er Grund til at stemme for denne Jernbane. Det er netop en Jernbane, som vil gjøre positiv Gavn. Den vil ganske vist give 4 pCt., som det ærede Medlem sandsynligvis har for, Die, men den vil gjøre positiv Gavn for Befolkningen deroppe, fordi den ikke har og ikke kan faae nogen Gavn, og fordi Betforholdene ere saa uregelmæssige, at de ikke kunne faae deres Varer betalt med rimelig Pris, medens de paa den anden Side maa betale de Varer, der komme der til, i dyre Domme paa Grund af Transporten. Slagboerne ville hofte „bestemt og positiv Gavn“ af Banen, idet de ville komme i god Forbindelse med den øvrige Verden, og faae ganske anderledes gunstige økonomiske Forhold. Jeg skal, for at det ærede Medlem kan bedømme det, blot endnu til Belysning af, hvad Forsendelsesomkostningerne nu andrage, anføre, at Botum paa Kapiteltaxten i Slagen i disse Tider, hvor man for Byg ellers faar noget som $7\frac{1}{2}$ à 8 Kr., lyder paa 11 à 12 Kr.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Der synes dog selv hos det ærede Medlem, som ubetinget stiller sig skeptisk, for ikke at sige afvisende, overfor dette Anlæg, at være en Erkjendelse af, at en By, som hedder Slagen, som ligger her i Danmark og som bekjendt ligger temmelig isoleret, bør have en passende Forbindelse med Omverdenen. Det er det Forhold, der har foreligget til Underøgelse, og jeg har slet ikke været forbausset over, at det ærede Medlem har fundet, at det var et underligt Resultat, man var kommen til, at det Klogeste i dette Tilfælde var at iværksætte Forbindelsen ved en Jernbane. Det ærede Medlem erkjendte, at det maaste vilde have sine Vanstelligheder at anlægge en Bane, og jeg maa sige, at efter de Underøgelse, der ere foregaaede, maa jeg anse det for temmelig haabløst. Jeg tør ikke bestemt sige, om man ikke kunde smide en saadan Masse Millioner ud i Havet, at man kunde faae et Havneanlæg ogsaa der, skjøndt det er tvivlsomt; men paa overkommelig Maade kan man ikke tilveiebringe en Bane. En Betforbindelse har der aldrig været; som bekjendt lægger man lidt Byggen ved Strandkanten et eller andet Sted; det er Amtsraadet, der gjør det. Men en virkelig Bei mangler der paa $2\frac{3}{4}$ Mil, og den vilde koste 250,000 Kr. at tilveiebringe; saa det ærede Medlem kan se, at det er et alvorligt Foretagende, her er Tale om. Den vil ogsaa koste betydeligt at vedligeholde.